

Главниви класове срѣщаме и по лѣтната пшеница, ечмика и овеса. Но по тѣхъ главната е откритъ прахъ, който се разпрѣска още на нивата, и отъ класа оставатъ да стърчатъ само вретеното и осилитѣ. Ето защо тая главня се нарича **праховита главня**.

Споритѣ на тази главня сж много дребни и лесно се разнасятъ отъ вѣтъра и насѣкомитѣ по цвѣтоветѣ на пшеницата и другитѣ житни растения.

Всѣка спора пониква въ цвѣта като влакно, което навлиза въ зърното. Външно зърното не се познава, че е пострадало. Земедѣлецътъ засѣва и такива зърна, като ги смѣта за здрави. При поникване на семето заедно съ младото растение расте и гжбичката, що е въ него. И когато наближи време житното растение да завърже зърно, гжбичката изпълня вжтрешността на зърното, вмѣсто съ хлѣбъ, съ спори.

Забележка. Въ София има държавна земедѣлска опитна станция, която **безплатно дава упжтвания** за борбата съ болеститѣ по разнитѣ растения, жита, цвекло, фасулъ, зеленчуци, тютюнъ, лози, рози, овощни дървета и пр., стига да се пратятъ на станцията части отъ болното растение.

Адресъ: Държавна земедѣлска опитна станция—София, ул. „Солунъ“ 2.

И. И. Хранковъ.

Лозовата пероноспора (манà) и лѣкуването ѝ.

Пероноспората е позната между лозаритѣ повече подъ името **манà**. Тя се появи въ българскитѣ лозя за пръвъ пжтъ презъ 1897. год. Презъ нея година тя унищожи почти всичкия плодъ на лозята. Макаръ че още въ началото е знаеше **сигурниятъ лѣкъ противъ нея**, тя продължаваше ежегодно да прави все по-голѣми или по-малки опустошения. Главнитѣ причини на тѣзи голѣми опустошения сж:

1. Много лозари и днесъ не приготвятъ **добъръ и точенъ** разтворъ.

2. Мнозина прѣскатъ много късно и неправилно.

3. Повечето не прѣскатъ цвѣтнитѣ реси на лозята и гроздето. Поради казаното, ние намираме не само за неизлишно, но